Kadın Mücadelesinde Direniş Geleneği 8 Mart'a Selam Olsun!

83 Nolu Açıklama

Emperyalist tekeller daha fazla kar amacıyla her yönlü uyguladıkları politikalarla yeni bir krizin içerisine girmiş durumdadırlar. Yüzlerce yıllık sömürü politikalarıyla yoksullaştırdıkları kitlelere krizlerini aşmak için yeni yükler bindirmenin arayışları içerisine girdiklerini hiç gizlemeden dünya halklarına açık bir biçimde deklare etmektedirler.

Sistemlerini hem sürdürmek hem de ortaya çıkardıkları bu krizi aşmak için daha öncekiler gibi üç boyutlu bir saldırıyla dünya halklarına yöneleceklerdir.

Bu saldırılarını şu üç ana yönelim üzerine oturtacaklar: Hem tarım ve sanayi başta olmak üzere yaşamın her alanında uygulanacak ekonomik politikalar oluşturmak hem yeni olanaklar yaratmak ve korumak için de buna uygun güvenlik politikalarını geliştirmek, hem de tüm kurumları üzerinden toplumu kontrolde tutmak amacıyla yapılacak ideolojik saldırılarla süreci kendi lehlerine derinleştirmek istemektedirler ve isteyeceklerdir de .

Tüm bu saldırılar dünyanın tüm coğrafyalarında hem daha fazla işsizlik, yoksulluk, zam ve sömürü hem daha fazla bölgesel savaş, işgal, darbe, toplu katliam, iç savaş, iç ve dış saldırılar, hem de daha fazla yozlaşma, cinnet, intihar ve bunalımlar ortaya çıkaracaktır.

Fakat şu da çok açık ki dünya halklarının önemli bir bölümünün canlarından başka kaybedecekleri bir şeyleri kalmamış durumdadır. Bu durum emperyalist tekellerin ihtiyaçlarını karşılayacak sömürü politikalarına cevap veremez bir gerçekliğin kendisini meydana getirmektedir. Buda, krizlerini aşsalar bile uzun bir süre geçmeden daha büyük krizlerin birbirini izleyeceğini göstermektedir.

Süreç bu biçimde ilerlediği müddetçe hem kendi içlerindeki anarşik rekabetin şiddeti sonucunda çelişkileri daha da bir derinleşecek, hem de daha büyük altüst oluşların yaşanmasının zemini oluşacaktır.

Her halükarda yaşanan krizin faturası, dünya halkları örgütsüz olduğundan, komünist ve devrimci harekelerde hem parçalı hem de zayıf olduklarından ötürü esasta kitlelere yüklenecektir.

Toplumsal gerçekliğin bir yansıması olarak dünyada yaşanan tüm bu sorunların ve saldırıların yarısını kadınlar cins ayrımcılığının ağır yüküyle bir kat daha fazla yaşamakta ve yaşayacaklardır. Ekonomik yoksullukta, saldırı ve savaş politikalarında, ideolojik yozlaşmada en çok etkilenenin kadın olacağı pratiklerle onlarca defa kanıtlanmıştır.

Toplumun yarısını oluşturan kadınların bu saldırılardan daha fazla etkilenmesi sebepsiz değildir. Emperyalist-kapitalist devletler ve onlara göbekten bağımlı uşak yarı feodal, yarı sömürge sistemlerinin bizzat üzerinde biçimlendiği toplumsal örgütlenmeler hem sömürü –talan anlayışı temelinde örgütlenmiş olmaları hem de erkek egemen anlayışın hâkim olduğu sistemler oldugundan bu durum ileri gelmektedir.

Kadın; yaşanan ekonomik saldırılardan hem bir meta olarak görülmesi, hem daha ucuz iş gücü olarak ele alınması, hem de büyük oranda erkeğe bağımlı hale getirilmiş olması itibariyle yaşanacak işsizlik ve yoksullaşmadan çok daha derin etkilenmektedir.

Yine kadın, uygulanan vahşi politikalar eşliğinde en insanlık dışı saldırılara maruz kalan ve gerideki acıları çeken bir durumu yaşamaktadır.

İdeolojik saldırılarda da hem olanaklarının kısıtlı olması, hem de toplumsal olarak geri bırakılmışlığı onun daha fazla etkilenmesine neden olmaktadır.

Tüm bunlara yoğun olarak uygulanan şiddet, töre cinayetleri, taciz ve tecavüz, zorla evlendirme, bedeninin pazarlanması, sünnet, vb, uygulamalarda eklenince kadının acıları daha da çekilmez hale gelmektedir.

Bu gerçekliğe devrim için yola çıkan komünist ve devrimci partilerin erkek egemen anlayıştan kaynaklı kadını ikinci plana iten kendiliğindenci politikaları da eklenince, kadın hem toplumsal yaşamda hem de özgürlük mücadelesinde erkeğin gölgesine hapsedildiği açıkça ortaya çıkmaktadır.

Her komünist ve devrimcinin görevi kadının gerçek anlamda kurtuluş mücadelesinde yer almasının şartlarını yaratmak olmalıdır. Sadece gerçeklikleri görmek yeterli değildir. Somut pratik adımların atılması kaçınılmaz bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Artık sözde ifadeler anlamını yitirmiştir. Komünist ve devrimci parti ve kurumların tümü erkek örgütlenmelerine dönmüş durumdadır. Yapılması gereken tüm kurumların tarihsel süreçlerini muhasebe ederek kadına ilişkin bu günkü zayıf durumumuzun temellerini açığa çıkararak adım atmaktır. Komünistler öncelikle kadının haklarını tanımakla işe başlayarak hak tanıyan ilerici insanlar olarak lütufçuluktan vazgeçmelidirler.

Somut politikalarla; kota sistemi veya başka biçimlerdeki özgül politikalarla kadının büyük emeklerle yarattığı komünist partisi başta olmak üzere tüm kurumlarda hakkettiği yerini kabul etmeliyiz. Kadının örgütlenmede bizzat sistem ve erkek tarafından yaratılan sorunlarını komünist iradi müdahaleyle çözerek, kadının ileri çıkmasını engelleyen payımızı kabul ederek ortadan kaldırmalıyız.

Yöneticilik, direniş, kararlılık, davaya bağlılık erdemleri pratikte kanıtlanan kadının, parti ve tüm kurumlarda yönetici kademeler başta olmak üzere aktif hale gelmesinde tutuculuktan vazgeçtiğimizde hem kadının devrimci dinamiğinin harekete geçmesini sağlamış olacağız, hem de toplumun yarısını kazanarak kitleleri devrime seferber etmiş olacağız.

Bu ve buna benzer somut pratik adımlar atılmadıkça **devrim olmadan kadın kurtulmaz kadın olmadan devrim olmaz** doğru söyleminin sözde kalmasından ileri gidemeyiz.

Maoist komünistler II. Kongrelerinde ortaya koydukları somut pratik adımları uygulamak için tüm aktivistler daha yoğun çalışma yürüterek, **8 Martları** hayatla buluşturmanın dinamizmiyle yoğunlaşmış bir eylem ve örgütlenme startı olarak ele almalıdırlar.

Kadın mücadelesine bakış açısındaki kırılma dışında yaşanan en büyük sorunlardan biriside, devrimci ve komünist hareketin parçalı durumunun düşük düzeylerde de olsa kadının mücadelesine de yansımasıdır.

Oldukça fazla kadın örgütlenmeleri olmasına karşın parçalı durumdan kaynaklı güçlü bir mücadelenin örgütlenemediği halince ortadadır. Legal ya da illegal tüm kadın örgütlenmelerinin kurumsallaşarak gelişmesinde üzerimize düşen görevleri söz olmaktan çıkarıp pratiğe dökmeliyiz.

Kadın haklarının alınması için devrim mücadelesi başta olmak üzere meşru zeminlerde sürdürülen güçlü eylem birliklerini de yaratmalıyız. Toplumsal olarak yaşanan sorunların aşılmasında zeminlerine uygun olarak birleştirilebilecek bütün noktaların düzeylerine uygun olarak güçleri birleştirme hedefiyle hareket ederek parçalı durumu ortadan kaldırmalıyız.

Verilecek mücadele sadece dışa karşı verilen biçiminde algılanamayacağı gibi bu aynı zamanda sadece kadınların vereceği bir mücadele olarak da algılanamaz-algılanmamalıdır. Tüm toplumun kadın ya da erkek ayrımı yapılmadan, eğitilmesi, gelecek kuşakların üzerinde erkek egemen anlayışın kırılması için kız ve erkek çocuklarımızı bu bilinçle yetiştirmeliyiz.

Somut adımların atılmasını sağlayacak talepler ileri sürülerek meşru zeminde hem devrimci hem de demokratik temelde mücadelesini vermeliyiz.

Tüm bu sıkıntılara karşın devrimci ve komünist saflarda kadının örgütlü mücadelesinde pratikte erkek egemen pragmatist anlayıştan kurtulmasak da önemli bir ivme ve bilinç açıklığı hızla olgunlaşmaktadır. Bu adımlar doğru ela alınır sahiplenilirse daha güçlü mücadele mevzileri yaratabiliriz.

Tüm dünya emekçi kadınlarının **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü** kutluyor, kadının ve toplumun kurtuluşu temelinde sürdürdükleri mücadelelerini selamlıyoruz. Kadına ilişkin devrimci görevlerin yanında, sistemin çizdiği tüm sınırları kabul etmeyerek meşru temelde kadının tüm haklarına yönelik mücadelemizi yükseltmeli ve örgütlü gücümüzle alanlara çıkmalıyız.

Toplumdaki erkek egemen anlayışın yıkılması için iktidar perspektifiyle kadın örgütlenmelerini yaratarak mücadele edelim!

Yaşasın kadına dayatılan zincirlerin kırılması için emek cephesinde tutuşturulan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Maoist Komünist Partisi
Merkez Komitesi- Siyasi Bürosu
Mart 2009